

Teksti: Taru Korja, KM optikko, Optisen Alan tiedotuskeskus
Kuvat: Markku Korja

Vision for All Finland - Ecuador tammikuu 2012

Vision for All Finland yhdistyksen kuudes näönhuollon hyväntekeväisyysmatka suuntautui Etelä-Amerikkaan Ecuadoriin. Vuoden 2012 ensimmäisenä päivänä eli sunnuntaina 1.1. klo 6.00 ryhmäännyimme Helsinki-Vantaan kentällä. Tätä ennen oli kuitenkin tapahtunut paljon. Tutkimuslaput oli käännetty espanjaksi, kopioitu ja leikattu, kaikille oli tehty espanjan pikasanasto näöntutkimisesta ja lasien sovittamisesta. Useat silmälasitalkoot Isossa Omenassa, Porvoossa, opiskelijatehokkuus Metropoliasa ja Oulun AMK:ssa olivat tuottaneet mukaamme kierrätettyjä, puhdistettuja, mitattuja ja pussitettuja silmälasia muutaman tuhat. Viimeisenä iltana ennen lähtöä jokainen oli tuskaillut, miten saada matkalaukkuun mukaan n. 400 paria silmälasia. Painoa kertyi ja matkalaukkutila meinasi loppua. ”No - en kai mä sitten tarvitsekaan omia vaihtovaatteita kuin pari kappaletta, matkalle voin laittaa päälleni parit pitkät housut ja kolme puseroa, pipon päähäni jne” Käsitavaroissa piti kuljettaa tutkimusvälineet eli linssilaatikko, skia yms. Ja taas puntariin koko touhu, 5kg + 20kg ylittyy vain kilolla. Tässä se siis on. Ei mitään lisää mukaan. Näillä on pärjättävä.

Edessä oli pitkän pitkä matka. Lento Lontooseen, odottelua muutama tunti, lento Miamiin, kolme tuntia paussia ja lopuksi lento Quitoon. Yö Quitossa ja iltapäivästä automatkailua 5h tukikohtaamme Salinakseen. Samassa rytäkässä tuli 7 tunnin aikaero. Selvisimme hyvin vaikkakin jenkkien maahantulorutiinit ottivat koville. Sovimme, että konferenssimatkallahan tässä ollaan. Silmiä tutkimaan. Jepjep. Parin tunnin jonotuksen jälkeen jokainen pääsi vuorollaan luukulle. Ystävällisen tiukka haastattelu, kauanko on aikomus olla maassa – 3 tuntia – mihin matka, Ecuadoriin – miksi- silmäkonferenssiin pariksi viikoksi. Maahantulolomake syynättiin tarkasti, kaikki sormenpäät kävivät skannerissa ja vielä kasvokuva kaiken päälle. Ei tullut kauniita kuvia, kun olimme olleet matkassa jo 20h. Reissussa rähjäänäntyy.

Quito

Yö Quitossa pienessä Andimon hotellissa sujui hyvin. Kaikille maistui uni. Puolen päivän jälkeen maanantaina tuli pakettitoyota ja kuljettaja. Matkalaukkujen määrä ja koko tuottivat päänsärkyä. Siirtelyn ja sovittelun jälkeen kaikki oli matkassa. Tiukkaa teki. Mahtavat maisemat ja kurjat ajotiet tekivät vaikutuksen. Illansuussa olimme perillä. Tästä El Refugiosta tuli kotimme melkein kahdeksi viikoksi. Korkeutta oli yli 3 000 m; parhaimmillaan jopa yli 4 000m. Se tuntui. Pää olikin sitten kipeänä kolme päivää. Yöt olivat kehoja, kun keuhkoista meinasi ilma loppua. Hotellimme – kylän ainoa – oli jääkylmä. Yöllä lämpötila laski nollian paikkeille. Lämpöpatteri ennätti olla päällä vain yöntunnit sillä päivisin henkilökunta kävi nappaamassa patterit pois päältä. Illalla takaisin tullessa oli taas kylmä.

Ryhmämme valmiina
tositoimiin aamulla klo 7.00

Aamupalalle ja ilta-aterialle kannatti pukeutua. Toppatakki päälle, lämpökerrasto alle ja joskus jollakin oli jopa kynsikkäät kädessä. Just ja just tarkeni. Yöksi olisi ollut syytä lisätä vaatetta - vaan eipä ollut mitään mitä olisi pukenut päälle. Kaikki oli jo käytössä. Partioaitan superkevyt makuupussi oli ihana. Sen sisällä ja täydet vaatteet päällä, muutama filtti lisänä ja pipo päässä hampaiden kalina rauhoittui jo muutamassa tunnissa. Eikä sängyn kosteus päässyt iholle. Muutamien päivien jälkeen totesimme, että kaikkeen tottuu tai sitten hotellin huoneet saattoivat hiukan lämmitä. Palelu helpotti. Viikon kuluttua saimme lämmintä vettäkin kaikille. Rohkeimmat uskalsivat käydä suihkussa ja ilmestyivät paikalle tukka puhtaana ja märkänä. Kyllä kadetti.

Tiistaina ensimmäinen työaamu valkeni klo 6.00. Kukko kiljui innokkaana jossakin. Kaikki into piukassa ja ajoissa paikalla. Aamupalaksi saimme kannullisen vihreää teetä, sämpylät, viipale juustoa ja viipale makkaraa jokaiselle. Maija sai pyynnöstä lämmintä maitoa, jota sitten mielihyvin lisäsi murukahviin. Autoon pakattiin tutkimusryhmä, kassikaupalla silmälaseja, parit sanakirjat ja menoksi. Mäki alas, toinen ylös ja olimme perillä. Ajomatka oli 10 min sillä jäimme Salinaksen terveysasemalle. Paikkojen katselmus, sisustussuunnittelu, kolme tutkimuspaikkaa valmiiksi, assarit hoitivat jakelupisteen kuntoon, ohjeistus paikallisille ja homma käyntiin. Vajaan tunnin työskentelyn jälkeen luokseni tuli mies, joka englanniksi kysyi: Do you need help? I can little english. Apu kelpasi, mielihyvin otimme Leninin ryhmän jäseneksi. Lenin osoittautui loistavaksi oppaaksi ja tulkiksi ja monitoimimieheksi. Hän lupautui olemaan kanssamme koko reissun ajan. Ja kyllä me häntä tarvitsimmekin.

Anna ja Emma,
takana Niina

Maija ja Taru

Markku ja Olli

Anna

Olli sovittaa laseja ja Lenin tulkkaa

Emma, lapsi ja äiti

Ensimmäisen päivän tutkimussaldo oli 153 tutkittua ja 184 jaettua silmälasiparia. Tutkittavat olivat iloisia, positiivisia ihmisiä. Tyytyväisiä, kun saivat apua ihan kotiovelle. Kaikki sujui hyvässä järjestyksessä. Olimme tyytyväisiä. Työpäivämme päätteeksi terveyskeskus oli kuin hävityksen jäljiltä. Olimme siirtäneet pöytiä ja tuoleja. Tutkittavat olivat tuoneet jaloissaan mukanaan kilotolkulla hiekkaa, mutaa, lantaa ja ties mitä. Haju oli muhkea. Nenän reseptorisolut olivat kovilla.

Jonotusta

Aamuisin oli kirkasta, puolilta päivin tuli pilviä ja iltapäivällä sitten satoi. Sama resepti lähes joka päivä. Työskentelimme pikku kylissä ma, ti, ke, ja to. Yöksi El Refugioon ja aamuisin 3-4 tunnin ajomatkan päässä kylä, jossa teimme työpäivän. Iltasella klo 21 aikoihin iltaruuan jälkeen, jokainen oli valmis yöpuulle. Ei ollut voimia valvoa tai edes keskustella. Päivän tutkimuksista teimme tukkimiehen kirjanpidolla tilaston joka ilta. Kuinka monta tarkastusta, minkä ikäisiä ihmisiä, jako naisiin ja miehiin, ja luovutettujen lasien lukumäärät ja voimakkuudet.

Perjantai oli juhlapäivä – loppiainen – eli sikäläisittäin Kolmen kuninkaan juhla. Teimme hieman lyhennetyn työpäivän, jotta kuljettajamme ja tulkkimme pääsivät mukaan juhlahumuun. Menimme mekin mukaan. Ja voi sitä juhlintaa ja karnevaalimeininkiä! Kylän aukion reunaan oli parkkeerattu rekan lava, jossa juhlia johdettiin. Laulu ja musiikki oli korvia huumaavaa – sellaista vapaa palokunta vappu meininkiä. Torilla tanssivat miehet, naiset, lapset ja hevoset sulassa sovussa. Porukka oli nauttinut litratolkulla juhlahuonaa. Kaikki olivat paikalla. Kylmä oli kuin Suomessa marraskuussa. Lavalle tuli myös kolme – viisi tanssittöä varsin mannermaiseen tyyliin. Vaatetus oli vähäistä, saapikkaat reiteen asti, peppua keikuteltiin ja keinosavukin oli mausteena. Varsin outo yhdistelmä – paikalliset indigenat täysissä talvitamineissa ja puolialastomat tanssitytöt. Hmm. Tutkimusjoukkommeakin lähes riehaantui. Osa opetteli Leninin johdolla salsan askeleita ja Maija, Olli ja Miina kävivät ratsailla. Me muut seisoimme kirkon rappusilla ja seurasimme tapahtumia. Raketteja ammuttiin ja meno oli hurjaa. Vaan mikään ei auttanut – yöpuulle oli mentävä ja valmistauduttava seuraavaan päivään, sillä lauantai oli työpäivä. No – ihan kaikki eivät ennättäneet ajoissa petiin. Aamiaisella oltiin kuitenkin ajoissa.

Perinteinen rajallinen kaksiteho eli bifokaali –
mitoitus aivan kohdallaan!

Chizo Juan oli useamman tunnin ajomatkan päässä. Jäimme siis Chizo Juaniin yöksi. Olimme lähes viidakossa. Lämmintä, kosteaa ja kuraista. Saatoimme luopua lämpökalsareista. Ruhtinaallista. Nukuimme bambumajassa – ihan oikeassa. Siinä oli yksi iso huone keskellä ja kaksi pienempää huonetta laidoilla. Yö meni kohtalaisesti, yksi otti sieltä mukaansa kirpun. Kirpun kanssa tuli nukuttua muutama yö. Aamulla laskimme, kuinka monta uutta punaista pistettä oli ilmestynyt ympäri keskivartaloa. No se villainen aluspuku joutui suljetuksi muovikassiin ja kirppu tuli Suomen pakkasiin. Taisi jäätää.

Bambumajassa vietimme yhden yön

Chillanessa tutkittaviksi tuotiin koululaisia. Pienille miinusvoimakkuuksille oli kysyntää, mutta meillä oli enimmäkseen pluslinssijä mukana. Yksi superlöytö osui tähän kylään. 10-vuotias punapää poika osoittautui -14 dpt myoopiksi. Ei laseja. Vaan meilläpä oli mukana muutama pari vahvoja miikkoja. Poika sai kaksi paria itselleen. Näki ensimmäistä kertaa lähes tarkasti pidemmälle kuin 7 cm päähän! Vau! Tarkastimme hänen poliisi serkkunsa ja serkun vaimon. Kaikki saivat lasit + aurinkolasit. Ja tunnin kuluttua tarkastuksista me saimme valtavan pussillisen muffinsseja – kiitokseksi. Muffinssit tekivät hyvin kaupansa paluumatkalla.

Koulupoika näki luokkatoverit ensimmäistä kertaa näiden lasien ansiosta

Viimeinen työpäivämme oli San Simónin nunnien ylläpitämässä yhteisössä. Viikon reissut onnistuimme tekemään ilman ensimmäistäkään vahinkoa. Mutta täällä meni pakettitoyotamme oikea takarengas uusiksi. Se oli ihan tyhjä – rikki. Loistava kuskimme Gilbert hoiti asian kuntoon sillä välin kun me teimme työtämme. Melkoinen määrä vanhuksia sai silmälasit ja meille tarjottiin Sisar Simonen valvonnassa maittava lounas.

Tiet olivat huonokuntoisia, liukkaita ja kurasia

Vähän järjestelimme aikatauluja niinpä pääsimme toisen viikon tiistaina illansuussa Quitoon. Vihdoin oli työpäivät tehty ja 2 vapaapäivää Quitossa tiedossa. Takana oli 8 tutkimuspäivää putkeen – ei huilipäiviä. Ensimmäisenä vapaapäivänä reissasimme Mitad del Mundoon eli päiväntasaajalle. Pakolliset turistikuvat otettiin kolmelle kameralle. Illansuussa haikeat jäähyväiset Leninille ja Gilbertille. Kun auton takavalot hävisivät mutkan taakse nielaisimme, nyt olisimme omillamme.

Toisena vapaapäivänä kukin teki mitä halusi. Viihdytysjoukot eli tytöt tarjosivat viimeisenä iltana huoneessaan viiniä ja juustoa. Mahtava reissu.

VFA tutkimustiimi päiväntasaajalla

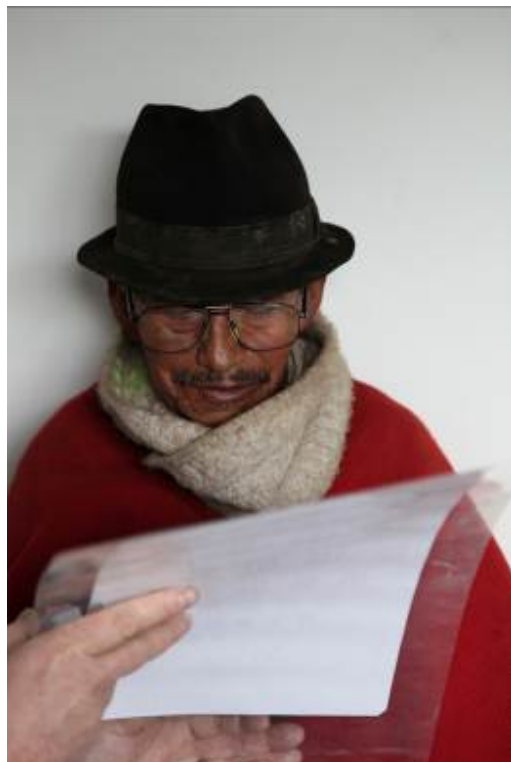
Perjantaiamusta kotimatkalle. Se kesti 27 tuntia. Lauantaina 14.1.2012 olimme taas Helsinki-Vantaalla iltapäivällä. Muutamat vatsaoireilut, neljällä jatkui antibioottikuurit vielä Suomessa. Kaikki siis hyvin ja kaikilla hyvä mieli.

Kiitos Anna Fjällström, Niina Vuorenmaa, Emma Kynkäänniemi, Markku Korja, Maija Vannas, Olli Kotaja ja Miina Hakala

Kiitos Specsavers!

Chizo Juanissa sisaruksilla aurinkolasit

Matkan saldo

tutkittuja 726

jaettuja laseja 1150

Lukemisen riemua